

[Adam Møller.]

den, der ligger omkring dette beløb. De er jo ikke som andre, der ligger under grænsen, begunstiget med en sygekasseordning. De kan ikke få børnetilskud, de kan ikke få de sociale foranstaltninger som husmoderafløsning o. s. v., men de føler absolut det pres fra den progressive beskatning, der rammer denne befolkningsgruppe, meget hårdt. Jeg vil derfor henstille, at det høje ting i sine overvejelser af disse spørgsmål, også i de overvejelser, der foregår i udvalget, vil prøve på at tilgodese disse synspunkter, så at man ikke indfører et nyt skarpt skel, men at man virkelig fører opsparringsforanstaltningerne igennem på en sådan måde, at alle, der viser vilje til opsparing, også får andel i de begunstigelser, som man ønsker og mener det formålstjenligt at give.

Edel Saunte: Mere end 30 000 kvinder henvender sig hvert år til vore mødrehjælpsinstitutioner for at få hjælp på mange forskellige områder. Enhver, der arbejder med sociale problemer, og enhver, der har noget at gøre med de problemer, som opstår, når en kvinde en skønne dag står uden forsørger eller er blevet gravid, uden at den mand, der skal være fader til barnet, vil yde nogen hjælp, ved, hvor værdifulde mødrehjælpsinstitutionerne er for disse kvinder.

Det er derfor med nogen forbavelse og også med nogen sorg, jeg ser, at de angreb på mødrehjælpsinstitutionen, som begyndte, dengang vi fik forelagt forslag til den nu vedtagne svangerskabslov, fortsætter, også efter at loven er vedtaget og ført ud i praksis, og fortsætter på et grundlag, som efter min opfattelse er fuldstændig urimeligt. Jeg vil derfor spørge den højtærede socialminister, om han har sat sig ind i mødrehjælpsens forhold, så han kan oplyse os noget nærmere om, hvilket grundlag der er for angrebene.

Jeg har personlig meget med mødrehjælpen at gøre i faderskabssager, og det er mit indtryk, at mødrehjælpen yder mødrene overordentlig værdifuld hjælp, en hjælp, som i høj grad er tiltrængt. Jeg har med mødrehjælpen at gøre, når der er tale om adoption, og når der er tale om familierådgivning. I København gøres der et meget stort arbejde for at redde ægteskaber,

der er i færd med at forlise, enten fordi ægtefællerne ikke kan enes, eller fordi — hvad ikke kan nægtes hænder — husmoderen ikke er i stand til at klare husholdningen og børnenes pleje og derfor i høj grad trænger til værdifuld støtte og hjælp fra mødrehjælpsinstitutionerne, der giver dem råd både med hensyn til barnepleje og husholdningsarbejde.

Jeg har nu i 14 måneder siddet som formand for det nævn, der blev oprettet i forbindelse med den nye svangerskabslov; jeg har set sager fra samtlige institutioner fra hele landet, og det er min opfattelse, at man rundt omkring i disse institutioner gør et overordentlig værdifuldt arbejde for at få kvinderne til at fratælde ønsket om svangerskabsafbrydelse, at de sociale rådgivere, der er ansat rundt omkring, virkelig mange gange hjælper kvinderne til at komme over en krisesituation, og at lægerne rundt omkring gør et udmærket og grundigt arbejde for at undersøge de tilfælde, hvor det synes helt håbløst at få kvinderne til at fratælde ønsket om svangerskabsafbrydelse, og hvor der også i mange tilfælde er rimelig grund til, at de får tilladelsen til svangerskabsafbrydelse.

Det er klart, at et sådant undersøgelsesarbejde og bistandsarbejde må kræve et stort personale og en stor administration, og det er med ikke ringe forbavelse, jeg ser, at den presse, som gik så ivrigt ind for de lægehenvendelser, vi fik her i folketinget, om, at mange læger skulle deltage i arbejdet, endog således, at enhver sag skulle behandles af den læge, som skulle foretage operationen senere — at den samme presse, som bakkede disse lægekrav op, som, hvis de var blevet fulgt af det høje ting, ville have medført en administration, som ville være blevet langt, langt større end den administration, man nu har med de 23 samråd, som blev resultatet af forhandlingerne i folketinget, nu angriber mødrehjælpen, fordi den har de 23 samråd, og angriber den, fordi den arbejder på den måde, som det høje folketing har pålagt den at arbejde.

Det synes også, som om visse grupper her i salen har glemte, nu da pengene til mødrehjælpen skal skaffes, at det var dem, der krævede, at mødrehjælpen skulle sætte det store arbejde i gang.